

Publicerad 2022-03-01 05:53 av Peter Stjerngrim

*Två själar - en kropp ... Förutan din närvaro skulle min själ ej längre ha något kärll att fylla upp ... - RIP
7/2-03 - November 2012 beästes dessa ord här tidigare ...*

Nej, du la ingen skuld på mig ...

... för att jag lät dig
lämna min verklighet
utan mig ...

... Men för att jag
så innerligt passionerat
och oändligt mycket
på alla tänkbara sätt och vis
från djupet av hela min
kropp och själ
älskade och var förälskad i dig ...

Det känns rätt tungt
trots att du valde
att själsligen stanna kvar
och vaka över mig ...

... att jag obevekligen
måste bekänna mig
skyldig på varje punkt ...

Men även om du får mig
att trots min sorg
känna att jag kan ta det lugnt ...

... då vårt själsliga liv
tillsammans ännu är rätt ungt ...

... vet jag inom hela mig
att du allra helst önskar
mig all lycka och allt väl
och vill att jag ska få bli lycklig
med någon mer som är ämnad för mig

Någon som kan älska och tycka om mig
men som även om hon ej är dig
bryr sig om och är lika rädd om mig som dig ...

Så mitt i all den saknad och ensamhet
jag efter din bortgång ännu känner
vet jag att jag inte är helt ensam
då jag din närvaro i mitt liv och min kropp
ständigt känner lika nära tätt intill ...

... Tack för att du stannar kvar
och håller koll så att jag inte går helt vilse
i tillvaron här och nu
utan dig ...

... och för att du bistår mig med all din
erfarenhet och kompetens
vad avser att jag ska kunna finna vad jag vill ...

Att jag dig oändligt älskar och saknar i mitt liv
är knappast någonting jag behöver
ens nämna för dig ...

... för det är någonting du känner att så är
i varje litet skrymsle och vrå inom hela mig ...

Men nog fattas du rent fysiskt mig ...

... ty även om du finns här själsligt
är det tämligen ogörligt att få älska med dig ...

... även om jag känner hur mycket du älskar mig ...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Peter Stjerngrim med Poeter.se id #2820 innehar upphovsrätten